

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĀELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DVADESET I PETA NEDJELJA KROZ
GODINU

NE MOŽETE SLUŽITI
BOGU I BOGATSTVU

RUJAN

Ned. 21. **XXV. NEDJELJA KROZ GODINU**
Matej apostol i evanđelist;
Matko, Matiša

Pon. 22. Toma Vilanovski; Ivan Mendez

Pon. 23. Otac Pio; Lino; Tekla

Uto. 24. **Gospa od Otkupljenja;** Rupert;
 Mercedes

Sri. 25. Aurelija; Zlata; Rikarda

Čet. 26. Kuzma i Damjan; Damir

Pet. 27. Vinko Paulski; Gaj; Berislav

MEDITACIJA

Nepošteni upravitelj 3

SLUŽBA RIJEČI

XXV. NEDJELJA KROZ GODINU

Ne možete služiti Bogu i bogatstvu 4

HOMILIJA

I nepošteni nas mogu nečemu naučiti 8

KATEHEZA

Sinovi svijeta naspram sinova svjetla 10

Mali vjeronaučni leksikon 13

NAŠI POKOJNI 14

Naslovnica: James B. Janknegt, *Jesus Preaching*

Slika preuzeta s: <http://www.bcartfarm.com>

mihael

25/2025.

Listić Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkandela MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije,
 Godište XIX. (2025.), 25 (654); dvadeset i peta nedjelja kroz godinu, 21. rujna 2025.

Kontakt:

vič. Željko Rakošec, policijski kapelan,
 tel.: 22 712, 85 682; e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana,
 tel.: 22 715, 82 805; e-mail: vbakula@mup.hr

Nepošteni upravitelj

U životu često nema posve nedvojbenih situacija, gdje je odmah jasno što je dobro, a što zlo. Tako Isus jednom zgodom pripovijeda paradoksalnu priču (Lk 16, 1-13). Jedan je upravitelj loše vodio poslove svoga gospodara. Dobronamjerno ili zlonamjerno, ne zna se. U svakom slučaju, upravitelju je jasno da mu sada prijeti otkaz (i moguće namirivanje dugova). Što poduzeti? Svjestan da će na provjeri pasti, u očaju čini riskantan potez. Doziva dužnike svoga gospodara i u knjige unosi smanjene iznose dugova. Krivotvori poslovne knjige. Još je više upropaštavao financije svoga gospodara. Igrao je na posljednju moguću kartu. Smatrao je da će ga ti zahvalni dužnici primiti onda kada on sâm ostane na ulici. Međutim, upravo se taj potez upravitelju isplatio puno više nego što je mogao i sanjati. Kad je, naime, gospodar vidio, što je upravitelj učinio, zadržao ga je u službi, jer se nije htio odreći tako domišljatog upravitelja, unatoč tome što je bio nepošten. Isus paradoksalno zaključuje: „Napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane, da vas prime u vječne šatore.“

Nitko nije savršen i nikada nitko nije u potpunosti čist u svojim motivima i namjerama. Kad bi samo besprijekorni ljudi činili dobro, bi li uopće bilo dobra na svijetu? Povijest se ponavlja. Tako se, na primjer, znaju čuti kritike kako je Strossmayer lako mogao izigravati dobrotvora, kad je u ono vrijeme đakovačka biskupija bila bogata. Točno. Ali Strossmayer je činio dobro. Danas ćemo lako reći da ovaj ili onaj moćnik čini dobra djela iz nekih sebičnih motiva. Moguće. Ali čini dobro. Moda raspolaže nepoštenim bogatstvom. Ali ipak, tim bogatstvom čini dobro. Tako će svakom našem dobrom potezu netko lako prišiti nečasnu namjeru. Ako nešto dobro učinim, naći će se netko tko će reći da to činim samo zato da se dodvorim šefu. Ili će za neko moje drugo dobro djelo prigovoriti da malim novcem želim potkupiti Boga i smiriti svoju savjest za sve one grozote koje sam činio. Treći će s gorčinom reći da bi bilo bolje da je moja pomoć otišla na sasvim drugu adresu. Oni najgorčiji će ustvrditi da sve dobro koje činim, s obzirom na moje motive, ionako ništa ne vrijedi. No pored svega, ja ću uporno nastojati činiti dobro. Rekao bih da ovdje Isus svima nama daje jednostavno pravilo: valja činiti dobro. Mi, grešni ljudi. Bez promišljanja. Uvijek. Baš kako Pavao veli: „Neka vam ne dodija činiti dobro.“ To je ono blago koje nam ostaje kroza svu vječnost.

Zvonko Pažin, <https://www.vjeraidjela.com>

Prvo čitanje: Am 8, 4-7

Protiv onih koji kupuju siromaha za novac

Čitanje Knjige proroka Amosa

Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika

i satirete uboge u zemlji! Kažete:

„Kad li će mlađak proći da prodamo žito,

i subota da tržimo pšenicu?

Smanjit ćemo efu, povećati šekel

da varamo krivim mjerama,

da kupimo siromaha za srebro,

potrebna za sandale

i da prodajemo oتراžak pod žito.“

Zakle se Gospodin ponosom Jakovljevim:

„Dovijeka neću zaboraviti nijednoga djela vašega.“

Riječ Gospodnja

Prorok Amos, kako stoji u prvom retku njegove knjige, djelovao je u vrijeme judejskoga kralja Uzije i izraelskog kralja Jeroboama, sina Joaševa. Ta dvojica kraljeva razdijeljenog kraljevstva kraljevali su gotovo u isto vrijeme. Uzija u Južnom kraljevstvu od 783. do 742., a Jeroboam u Sjevernom kraljevstvu od 786. do 746. god. pr. Kr.

Amos je svojim djelovanjem na neki način svjedočio povezanost razdijeljenog naroda, jer je potjecao iz Tekoe u Judeji, Južnom kraljevstvu, a djelovao je u Sjevernom kraljevstvu. Amos nije bio prorok 'od zanata' nego čovjek koji je imao izvanredni i autentični Božji poziv kojemu se nije mogao oduprijeti. Teme njegova proročkog djelovanja su raznovrsne, a jedna od najtipičnijih amosovskih tema jest društvena pravda (ili nepravda) o čemu govori upravo današnje prvo čitanje.

U odnosu na druga povijesna razdoblja, vrijeme djelovanja proroka Amosa bilo je vrijeme relativne političke stabilnosti što je pogodovalo rastu materijalnog blagostanja. No, zbog različitih vrsta korupcije materijalni prosperitet nisu jednako doživjeli svi slojevi društva. Dapače, na vidjelo su izašle mnoge socijalne nepravde, jer su veliki posjednici širili svoje posjede na račun siromašnijih Izraelaca koje su praktički pretvarali u kmetove.

Stoga prorok Amos ustaje protiv takvih bogataša koji iskorištavaju siromahe i podsjeća ih da njihova djela nisu skrivena pred Bogom. Tako Amosov socijalni angažman proizlazi iz njegova uvjerenja da se ne može biti pravi vjernik i služiti Bogu, a činiti zlo svomu bližnjemu. Sukladno tomu, lijek protiv socijalne nepravde jest jednostavno vršenje Božjeg zakona koji poštuje dostojanstvo i ljudske potrebe svakoga čovjeka

Otpjevni psalam: Ps 113, 1-2.4-8

Hvalite Gospodina koji iz gliba vadi siromaha.

Hvalite, sluge Gospodnje,
hvalite ime Gospodnje!
Blagoslovljeno ime Gospodnje
sada i dovijeka!

Uzvišen je Gospodin nad sve narode,
slava njegova nebesa nadvisuje.
Tko je kao Gospodin, Bog naš,
koji u visinama stoluje
i gleda odozgo nebo i zemlju?

Podiže iz prašine uboga,
iz gliba vadi siromaha
da ga posadi s prvacima,
s prvacima svoga naroda.

Psalam 113 predstavlja sliku Boga koji uzvišen stoluje iznad nebesa, ali je njegov pogled upravljen prema zemlji i to prema siromasima i osobama na rubu društva. Taj Božji pogled nije pasivno promatranje onoga što se događa na zemlji. On djeluje i to tako da podiže siromahe koji su upali u glib i prašinu. Siromaštvo se ovdje svakako prvenstveno razumijeva u materijalnom smislu, ali je ono povezano i s društvenom marginalizacijom koja se događa ne samo zbog lošeg ekonomskog stanja nego i zbog drugih oblika siromaštva kao što su različite vrste diskriminacije na bazi rase, jezika, bolesti itd. Stoga Bog koji podiže siromaha, ne zadovoljava samo njegove osnovne materijalne potrebe, nego ga i moralno uzdiže te uspostavlja njegov nepravedno narušeni društveni status.

Drugo čitanje: 1Tim 2, 1-8

Neka se obavljaju prošnje za sve ljude Bogu, koji hoće da se svi ljudi spase.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Timoteju

Predragi:

preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude, za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. To je dobro i ugodno pred spasiteljem našim Bogom, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine. Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus, koji sebe samoga daje kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo, za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom - istinu govorim, ne lažem - učiteljem narodâ u vjeri i istini.

Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez srdžbe i raspre.

Riječ Gospodnja

U danšnjem odlomku iz Prve poslanice Timoteju nalazimo jasno izražen temeljni stav koji Bog ima prema ljudima i koji svi ljudi trebaju imati jedni prema drugima. Taj stav sažet je u misli kako „Bog hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.“. Gledajući na povijesne okolnosti u kojima rastu mlade kršćanske zajednice, onda se tu osobito ističe dobrohotni stav prema okolini koja najvećim dijelom nije kršćanska i nije došla do spoznanja istine. Taj dobrohotni stav može se realizirati na različite načine, a apostol Pavao ovdje navodi onaj koji je uvijek dostupan i ostvariv. A to je molitva koja se u svim svojim oblicima treba prikazivati za sve ljude, među kojima se apostrofiraju oni koji su na vlasti, da bi se tako vlast upravljanja u ljudskoj zajednici povezala s Bogom koji je izvor istinskog mirnog i spokojnog života.

Ne treba ni govoriti koliko je ovaj svetopisamski tekst aktualan i danas. On nas poučava da u odnosu prema svakoj ljudskoj institucionaliziranoj vlasti, bez obzira tko je obnašao, kao kršćani treba da ostanemo u nepromjenljivom stavu molitve Bogu. A u odnosu prema svijetu, koji vjerske zajednice doživljava kao u sebe zatvorene skupine, potrebno je svjedočiti Božju spasiteljsku otvorenost očitovanu u Isusu Kristu, koji se postavši čovjekom, pokazao jedinim posrednikom između Boga i ljudi.

Evandjelje: Lk 16, 1-13

Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Govoraše Isus svojim učenicima:

„Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prošiti? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru momemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto korâ pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'

I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.

I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore.

Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?

Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.“

Riječ Gospodnja

U prispodobu o nepoštenu upravitelju čini se kao da nitko nije pošten. Nije pošten upravitelj koji gleda kako bi što bolje situaciju okrenuo u svoju korist, te poziva dužnike svoga gospodara i smanjuje im dugove. Bila bi to nepravda i rasipanje, baš kao što je i ranije rasipao gospodarevo imanje. Nije sasvim na mjestu ni gospodar koji sada takva „snalažljiva“ upravitelja pohvaljuje. Ne treba ovdje tražiti značenje u detaljima, nego u središnjoj poruci prispodobe, koja se očituje u riječima: „Sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti“. Isus želi reći da vjernik, mora uložiti onakav trud i nastojanje kakvo u nepoštene radnje ulažu „sinovi ovoga svijeta“, ali on to mora učiniti na kršćanski način, u skladu s kršćanskom nesebičnom ljubavlju. Kršćanin mora biti „snalažljiv“ u širenju ljubavi i u zauzimanju za najpotrebnije. Izreka o „nepoštenu bogatstvu“ krije iza sebe židovsko uvjerenje da je davanje milostinje siromasima izraz pravednosti. Tko ima više dobara, ima ih kako bi mogao pomoći drugima. Ti pak siromasi kojima je pomogao odlučivat će o njegovu spasenju, jer kako se odnosi prema njima, tako se odnosi prema Kristu. Tko je sa svojim materijalnim dobrima velikodušan, osjetit će velikodušnost Božju kad se budu dijelila ona nebeska. Odustajanjem od svoga bogatstva u pomoći drugima, čovjek prijanja uz Boga.

I nepošteni nas mogu nečemu naučiti

Prispodoba predstavlja lik nepoštenog nečasnog upravitelja. Zašto Isus pripovijeda upravo ovu prispodobu? Jer zna da se stvari često odvijaju upravo ovako.

Ali zašto Isus pripovijeda upravo priču o nepoštenju? Jer zlo služi da bi nas primoralo na razmišljanje: Isus očigledno ne hvali nepoštenje upravitelja, već njegovu spretnost/sposobnost.

„Sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.“ (Lk 16, 8)

Što znače ove riječi?

Isus govori svojim učenicima, danas bismo mogli reći da govori vjernicima, kršćanima. Promatra i govori: „Pogledajte one koji ne vjeruju. Radi ovozemaljskog života, radi ekonomske situiranosti, radi zemaljske sigurnosti čine nevjerojatne napore. Pa ipak se žrtvuju radi običnih/banalnih stvari, radi stvari koje su prolazne, radi stvari koje traju trenutak i vrijede vrlo malo!“

Isus zatim pita: „Zašto vi koji ne vjerujete barem ne izjednačite zauzetost za Božje

stvari, stvari duha, vječne stvari s ovozemaljskima?“ Sinovi ovoga svijeta brinu se za svoju svjetovnu budućnost: zašto se vi, sinovi svjetla, ne brinete još većom ozbiljnošću za vaše sutra: sutra pred Bogom? Postoje osobe koje, da bi nagomilale novac, čine nevjerojatne žrtve i izlažu se neprestanom naporu: zašto mi koji poznajemo istinsko blago života ne činimo dodatne napore da bismo ga zaslužili?

Zaustavimo se kako bismo promotрили ponašanje tolikih „kršćana“: kada se radi o Božjim stvarima pogledava se na sat (jao ako se produži molitva!), pregledava se raspored/program (jao ako molitva ometa privlačan/primamljiv televizijski program ili, još gore, nogometnu utakmicu!). To znači da su Božje stvari strahovito podcijenjene/obezvrijeđene u savjestima tolikih ljudi.

Pa ipak – primjećuje Isus – mi kršćani trebali bismo izgarati za odabire vjere (ali, vjerujemo li?), trebali bismo biti spremni za Božja djela (ali, ljubimo li Boga?), za vječni život trebali bismo se zauzimati barem onoliko koliko se oni koji ne vjeruju zauzimaju za iluzorno/nestvarno zemaljsko sutra.

Isus nas stavlja pred ovaj izbor/suočenje i rukom pokazuje na našu nedosljednost/nesklad!

Isus nastavlja: „Napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore.“ (Lk 16, 9)

Isus sada uzima u obzir jednu od najvećih prepreka koja zaustavlja čovjeka na putu prema nebu: novac; novac koji je simbol čitavog jednog svjetonazora svedenog na tjelesnu i zemaljsku strast/požudu. Odbacimo taj idol!

Novac se upotrebljava za/na dobro, ovozemaljska bogatstva vrijede samo kao „sredstvo“ kojom možemo „kupiti“ istinsko bogatstvo koje je s onu stranu života.

Dakle, tko nešto ima, tko posjeduje bogatstvo (ne samo novac! Bogatstvo je i inteligencija, kultura, zdravlje, jakost/snaga...) neka sve uloži u ljubav/milosrđe/milosrdnu ljubav: puno je mogućnosti, bezbrojne su prilike. Siromaštvo susrećemo u tisućama oblika i u različitim licima: pa ipak – kaže Isus – ako možeš nešto učiniti, siromaštvo je sjajna prilika za milosrdnu ljubav.

O, kad bismo imali otvorene oči i spremno srce! Ne bi nam nedostajalo prilika da postanemo sveti.

Isus zaključuje strogim upozorenjem: „Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!“ (Lk 16, 13) Potrebno je izabrati „gospodina“/„gospodara“, potrebno je živjeti za nekoga:

čovjek se treba usmjeriti prema jednom pravcu jer je takav stvoren: da bi tražio!

Kakav je pravac/smjer kojeg smo mi izabrali? Tko je „gospodar“ našega života? Za koga živimo?

Potrebno je odabrati Gospodara/Gospodina koji spašava i odbaciti idole koji nas zavaravaju. „Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.“ (Lk 12, 15)

„Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si priprazio, čije će biti?“ (Lk 12, 20) Čovjek je vrijedan jer je Božji sin i njegovo je najveće blago imati srce dostojno Boga: srce ispunjeno (milosrdnom) ljubavlju. Neka nam ne ponestane ovog bogatstva jer ono je istinsko blago. Druga bogatstva nam u trenutku prolaze kroz ruke i nikada neće biti naša.

Sinovi svijeta naspram sinova svjetla

Novac je pokretačka snaga svijeta. I danas kao i u Isusovo vrijeme. Isus se često služi novcem, slikom novca ili ophođenjem s novcem kako bi svojim onodobno a i nama danas pojasnio ono što želi reći, kako moramo postupati.

Neshvatljivo, u vremenu opće borbe protiv korupcije i mita, Isus nam donosi usporedbu o nekome naskroz pokvarenu upravitelju koji je pronevjerio svomu gospodaru milijunske iznose. I kako taj krivac, doslovce kriminalac postupa? Što ga u životu čeka? Prosjački štap, ili teški težački poslovi, kopanje i sl. Isusova nakana nije istaknuti ili pohvaliti nepoštenje nepoštena upravitelja, nego njegovu snalažljivost, oštroumnost i sposobnost (pr) ocijeniti situaciju u kojoj se našao. Čovjek je zapao u nemilost i na kraju spoznaje kako mu je njegovo stanje bezizlazno, beznadno. Kako bi spasio svoju budućnost, spasiti što se daje spasiti, on u posljednji trenutak traži i pronalazi slamku spasa. I u tome zakida svoga gospodara, smanjujući dugove dužnicima. Na postojeći zločin, na svoju kriminalnu radnju dodaje još jednu, da bi barem spasio vlastitu kožu i budućnost. Čovjek ne želi pasti u društveno 'ništa' s

takva visoka položaja. Želi osigurati svoju budućnost. Zna što može i što ne može, za što je sposoban, a za što nije i čega ga je u životu stid pred drugim ljudima.

Tko iz Isusovih riječi želi iščitati kakav je Bog i u kakvu smo odnosu prema njemu, otkrit će iz Isusovih usta mnoštvo neobičnih slika. Skandalozna je ova zgoda koju pripovijeda Isus: Čovjek je krivotvorio dokumentaciju, prevario svoga gospodara, iznevjerio povjerenje i k tome druge potkupljuje. Dvaput vara svoga gospodara. Upravo kao u kriminalnoj priči iz bankarstva. Čemu sve to, tko od toga ima koristi? Jasno, nepravedni upravitelj koji se osigurao za budućnost na nepošten način. Ništa neobično i iz naše nedavne prošlosti, kad je bio neminovan prevrat, a pojedinci - koji su bili na polugama vlasti, moći i novca - prebacili milijune i desetke milijuna na račune u inozemnim bankama. Stekli su osnovicu za život nakon prevrata i sloma komunizma. Njima je uvijek bilo dobro i bit će dobro. Osigurali su sebe i svoje potomstvo...

Iz Isusovih usta čujemo kako je gospodar pohvalio nepravednog upravitelja. Ovaj ga prevario i k tomu ga još hvali, kriminalnog tipa. Pohvaliti bi značilo, raditi kao i on. U čemu ga je pohvalio? U njegovu razboru, domišljatosti, njegovoj oštroumnosti! U

<https://tillchrist.wordpress.com/>

povlačenju posljedica! U zauzetosti kako spasiti vlastitu egzistenciju i budućnost. Nema on više nikakvih iluzija glede svoje budućnosti. Procijenio je sve svoje mogućnosti, odvagivao sve što ga čeka. I zaključio što mu je činiti. U prilikama kad mu je voda došla do grla, čini on ono što mu nalaže instinkt. Radnja se odvija kao u kriminalističkom filmu. Isus se upušta na sklizak teren, nije naivan kako bismo mi pomislili. Zna on za upraviteljevu kriminalnu prošlost i energiju, njezinu učinkovitost. Zašto ljudi gledaju kriminalističke filmove? Zato što se dive zapletu, inteligenciji, pronicljivosti, tehničkoj perfekciji u radnji.

Nije li i u prethodnom poglavlju onaj rasipni sin, kad mu je voda došla do grla, učinio jedino moguće. Kad je spao na to da čuva svinje, upravo kod njih, svinja, dolazi k sebi i veli u sebi kako mu se zaputiti ocu. I on je bio pustolov i kriminalac koji se kretao u kriminalnoj sredini, s bludnicama i kockarima. Isus nam želi poručiti da moramo nešto od njih naučiti, moramo postupati mudro i razborito kao ovi tipovi. Stvorite sebi poznanstva i veze nepravednim bogatstvom. Osigurajte se za budućnost, stvorite zajedništvo i zajednicu u kojoj se može živjeti. Tko se pokazao vjernim u malome, bit će vjeran i u velikome. Isus nas ne želi učiniti

kriminalcima s kravatama i bijelim košuljama, lijepim odijelima, karijeristima ni menadžerima. Nego veli da energiju koju čovjek troši na to upotrijebimo za ono što je bitno, što je odlučno, gdje je riječ o životu ili smrti, spasenju ili propasti. Ovaj nepravedni upravitelj nije ništa radio dopola. Ili sve - ili ništa. Tako je i s nama u odnosu na Isusovu poruku, na stvar Božjega kraljevstva. Treba se odlučiti, riskirati, i čovjek će dobiti.

Kao da želi reći: Kad je u pitanju porez, PDV ili davanja državi, onda tražite na sve strane porezne stručnjake, savjetnike, kako zaobići finance ili poreznike, veoma ste spretni u traženju rupa u zakonima. Upravo biste tako morali činiti sa svojim fondom za vječnost. Pospremati za vječnost, stvarati zalihe već ovdje za vječne stanove. Svijet je prepun nitkova. Kršćanstvo nije samo za naivne ovčice i priproste tipove, koje svatko striže i zakida, nego za ljude koji se znaju pametno i razborito u svijetu orijentirati. Učite, veli Isus, od onih koji riskiraju na burzi sve, koji investiraju u naizgled nesigurne projekte, ali na kraju se ipak isplate. Isus dobro razlikuje između djece ovoga svijeta i djece svjetla. Preusmjerite svoje energije, svoje snage na pravi životni kolosijek. Snagu i pamet koju trošite na ovo nešto zemaljskoga novca i bogatstva - koje ionako sa sobom ne ćete moći ponijeti na

onaj svijet - prenesite na drugo područje. Izvršite transakcije, preusmjerite se sa zemaljskoga na nebesko, i trud će vam se isplatiti. Riječ je o tvome i mome vječnom spasenju, o sreći i nesreći.

Ne možemo se više izmotavati, praviti izgovore ili pisati isprike. Odluka mora pasti inače možemo postati pronevjeritelji istinskih Božjih dobara koja su nam povjerena. Raditi kao vjernik znači ne položiti oružje pred zaprekama ili problemima nego se odvažiti za novo što nam sam Gospodin obećaje i nudi u svojoj osobi.

U ovoj i sličnim Isusovim usporedbama gdje je riječ o skandaloznu ljudskom ponašanju nemamo pred sobom svijet ljubavi i ugone, nego okrutni čovjekov svijet, vučji svijet, svijet onakav kakav zapravo jest. A tipovi, kao da su s Divljeg zapada, divlji i neumoljivi, bezobzirni koji uklanjaju sve sa svoga puta samo da se domognu svoga cilja. Isus poručuje svojim, a i nama: Treba ići u rizik, odvažiti se na sve ili ništa, ne oklijevati, ne gubiti vrijeme, raditi, pa čak s novcem i lihvariti. Bog isto tako želi čovjekovo srce, ne nešto naše, nego sve. Ako je značajka ljubavi da je ona bez mjere, ako je nas Bog preko svake mjere ljubio, onda moramo i mi uzvratiti istom mjerom. Sve preusmjeriti na jedan, Božji kolosijek. Inače smo propali, već ovdje, a i u vječnosti.

Fra Tomislav Pervan,
<https://www.medjugorje.hr>

Bez Tebe, Bože

Bez Tebe, Bože

Sve bez Tebe je ništa.

Prkosno pokušavam ponekad uteći od tebe,

Ali opet se spetljam u tragovima grijeha, Novih i starih.

Ponekad hvatam maglu prividnosti vremena,

Analiziram situacije i smislim da te nema.

Tuga prekrije moje srce, jer Sve bez Tebe je ništa.

Ti mi otkrivaš neponovljivu ljubav.

Duša moja je slobodna,

Ja sam uvijek dijete koje se igra u Tvome krilu.

Moj Otac, Moj Bog, Moje svjetlo Bez Tebe, Bože,

Ne bih tako slobodna sanjala,

Ne bih se usudila biti Ja.

Ljubav Tvoja oslobađa

Čini da kamen procvjeta.

Bez Tebe, svijet se gubi u tamničevanju svome.

Ti pališ ljudima lučice nade...

Ljiljana Ljubas

Mali vjeronaučni leksikon

Prispodoba

Prispodoba, latinski *parabola*, biblijska književna vrsta koja uspoređivanjem s nekom poznatom pojedinosti iz konkretnog života upućuje na religioznu i moralnu stvarnost. Riječ je o kratkoj, poučnoj priči.

Sreće se već u Starom zavjetu, razvija je rabinska tradicija u pravu pedagošku metodu, a u Novom zavjetu poznate su Isusove prispodobe (*parabola*e). Najpoznatija je starozavjetna prispodoba o siromahovoj ovčici (2 Sam 12,11), a u Novom zavjetu o milosrdnom Samaritancu (Lk 10,29-37) i rasipnom sinu (Lk 15,11-32).

Značenje prispodobe odnosi se uglavnom na središnju temu. Tako prispodoba o milosrdnom Samaritancu govori o tome tko je naš bližnji.

Kad se svakoj pojedinosti pridaje neko značenje, riječ je o alegorijskom tumačenju (milosrdni Samaritanac je Krist, putnik je svaki čovjek, grješnik; gostinjac je Crkva, ulje i voda sakramenti).

Privatna objava

Privatna objava, latinski *revelatio privata*, u kršćanstvu, Božja poruka objavljena nekoj osobi bez obveze za sve ljude. Može se odnositi i na neku grupu ili povijesnu situaciju.

Prema katoličkom učenju objava u užem smislu sadržana je u Svetom pismu i Predaji, a završila je smrću posljednjeg apostola.

O privatnim objavama govori se u Djelima apostolskim i Otkrivenju. Neki im crkveni oci (Ciprijan) pridaju veliku važnost, drugi su prema njima kritičniji (Augustin).

U srednjem vijeku privatne objave prate duhovna i mistična iskustva pa nastaju prvi pokušaji njihova vrjednovanja (I. Gerson). Prema sv. Ivanu od Križa prispodoba o. samo je epifenomen, usputna pojava mističnih iskustava.

U XIX. i XX. stoljeću, privatna objava vezana je uz marijansku pučku pobožnost i Gospina ukazanja (La Salette, Lourdes, Fatima, Međugorje).

Katolička crkva primjenjuje dva kriterija pri vrjednovanju vjerodostojnosti privatnog ukazanja i objave: pravovjerje i duševnu uravnoteženost osobe. Privatna objava ne obvezuje vjernike ni kad je crkvena vlast proglasi vjerodostojnom, jer je riječ samo o osvještenju i interiorizaciji svetopisamske objave.

NAŠI POKOJNI

BOHUMIL DOSTAL

PU bjelovarsko - bilogorska, nestao, Daruvar – Pakrac, 21. rujna 1991.

BRANKO MAREKOVIĆ

PU sisačko - moslavačka, nepoznato nije ekshumiran, 21. rujna 1991.

INGRID KETT

PU istarska, pripadnica Civilne zaštite, Vukovar, 21. rujna 1991.

ŽELJKO MAĐERIĆ

PU bjelovarsko - bilogorska, Pakrac, 21. rujna 1991.

PETAR MLADIĆ

PU bjelovarsko – bilogorska, zarobljen Doljani, 3. rujna 1991., ubijen, 22. rujna 1991.

ANTO ŠUTALO

PU brodsko - posavska, Mašić, 22. rujna 1991.

DARKO KUŠIĆ

PU osječko - baranjska, Čelije, 22. rujna 1991.

IVICA ŽIŽANOVIĆ

PU vukovarsko - srijemska, Slakovci, 22. rujna 1991.

JOSIP ŠARČEVIĆ

PU vukovarsko - srijemska, Tovarnik, 22. rujna 1991.

DUŠAN CVRLJE,

PU splitsko - dalmatinska, Maljkovo, 23. rujna 1991.

MIRO MILANOVIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Maljkovo, 23. rujna 1991.

IVICA NAGLIĆ,

PU bjelovarsko - bilogorska, Bjelovar, 23. rujna 1991.

ANTE RADAN,

PU splitsko - dalmatinska, Maljkovo, 23. rujna 1991.

EUGEN LAPČIĆ,

PU istarska, umro od posljedica ranjavanja, Zagreb, 24. rujna 1991.

VID MENDEŠ,

PU vukovarsko - srijemska, Nijemci, 24. rujna 1991.

NEDJELJKO NJEGOVAN,

MUP, Zagreb, 24. rujna 1991.

AZIZ PANDŽIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Vinkovci, 24. rujna 1991.

DUBRAVKO ŠAKA

MUP, Medak, 24. rujna 1991.

PETAR BELAVIĆ

PU karlovačka, Duga Resa, 25. rujna 1993.

JOSIP ŠAJNOVIĆ,

PU međimurska, Borovo naselje, 25. 09.1991.

ROBERT ZVORNIK

MUP, Lovinac, 25. rujna 1991.

ADAM VOVRA,

PU vukovarsko - srijemska, Antin, 26. rujna 1991.

IGOR ZAMAN,

MUP, Medak, 26. rujna 1991.

DRAŽEN BANIČEK,

PU koprivničko - križevačka, Prekopakra, 27.09.1991.

KRUNOSLAV FABRO,

bjelovarsko - bilPU ogorska, Veliki Zdenci, 27. rujna 1991.

RAMIZ NUMANOVIĆ,

MUP, Zagreb, 27. rujna 1991.

MIRKO ŠARČEVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Privlaka, 27. rujna 1991.

STJEPAN MILEKOVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Zagreb, 27. rujna 1993.

DOMINIK JURČIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Popovača, 27. rujna 1995.

POČIVALI U MIRU!